

sigelse mod den eller er blevet gjort gjældende, at der vilde kunne tilstedes og for Domstolene hævedes en anden Forstaaelse af samme. Jeg kan kun gjentage, at jeg, dersom Forslaget skal forstaaes saaledes, som det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) meente, paa det Bestemteste maa modsætte mig dets Vedtagelse. Hvad der her er fremkommet, vil nødvendigviis foranledige mig til, forsaavidt Endringsforslaget overhovedet skulde blive vedtaget, paa et senere Trin at søge en Redaction indført, som skal være fuldstændigt utvivlsom, navnlig med Hensyn til Punktet om Thing- og Arresthuse. Jeg troer, at det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn vil erkjende, at det vilde være i allerhøieste Grad mod disse smaa Kjøbstadcommuners Interesse, dersom hans Opfattelse af Regjeringens hidtilværende Myndighed var rigtig, thi Følgen deraf vilde jo ligesvem blive den, at en lille Kjøbstadcommune med sine Tusind Indvaanere vilde kunne tvinges til, uden noget Fællesskab med det ti Gange saa store Landsdistrict, selvstændigt at tilveiebringe det hele Apparat, hvorom der er Tale, hvilket vilde være en aldeles knusende Byrde for en saa lille Commune. Jeg maa — og denne Bemærkning retter jeg til den 2den Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) — bede om meget vel at skjelne imellem de Tilfælde, hvor Tvang factist og notorisk er anvendt, og de Tilfælde, hvor Dvereenkomst er opnaet, forbi Tvangen stod bagved.

Jeg er bleven det ærede Medlem fra Bornholm (Sonne) ikke egentligt nogen Indvending imod det af ham Fremsatte, men en Bemærkning skilbig i Anledning af, hvad han fremførte om Forslaget under Nr. 21 om Skatteligningsparagraphen. Det forekommer mig ganske indlysende, at det ærede Udvalg, hvis det virkelig eenstemmig havde deelt det ærede Medlems Anskuelse om Forstaaelsen af denne Paragraph, med Lethed vilde have kunnet gjøre dens rette Forstaaelse fuldstændig utvivlsom ved blot at tilføie en Linie endnu efter Ordene: „hvoraf Skatten beregnes“, nemlig: „med den samme Procent for Alle“. Dersom det ærede Udvalg eenstemmig havde gjort det, saa vilde Spørgsmaalet nu have ligget reent og klart for. Jeg vil nødig følge de ærede Medlem-

mer længere end nødvendigt ind paa, hvad der er forhandlet i Udvalget; at jeg har gjort nogetsomhelst Skridt i den Retning, hidrører ligesvem fra, at ærede Medlemmer af Udvalget selv have bragt Spørgsmaalet derom frem her i Thinget, og at jeg allsaa har været nødt til at svare derpaa. Jeg vil, som sagt, nødig opfordre til yderligere Meddelelser om Forhandlingerne i Udvalget, men jeg maa dog udtale, at det forekommer mig at være i høieste Grad syndeligt, at Udvalget, dersom det virkelig har været enigt ligeoverfor den ærede Ordfører om Forstaaelsen af Udtrykkene i Forslaget under Nr. 21, da ikke har præciseret dem nærmere ved blot at føie en Linie som den af mig nævnte til.

Naar det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger) vilde trække en Parallel mellem de coloniale Anordninger, som efter Colonialloven skulle fremlægges for Thinget — ikke meddeles Thinget, men fremlægges for Thinget — og de heromhandlede smaa Kjøbstadvedtægters Meddelelse, saa forekommer dette mig i allerhøieste Grad syndeligt. I det ene Tilfælde, nemlig det foreliggende, er der Tale om en Vedtægt, som kun har et meget snevert Omraade, som er vedtaget af en Commune og stadfæstet af en Minister; i det andet Tilfælde er der Tale om en virkelig Lov for en enkelt Landsdeel, vedtagen af dens Repræsentation, forhandlet i Statsraadet og stadfæstet af Kongen. Det forekommer mig derfor, at der i Virkeligheden ikke kan hentes noget stærkt Argument fra en Henvisning til Coloniallovens Bestemmelse om de vestindiske Anordninger. Heller ikke forekommer det mig i mindste Maade holdbart at ville paaatae, at en Kjøbstadvedtægt i og for sig maa have en langt større Interesse for Offentligheden end en tilsvarende Sognecommunes Vedtægt. Vi maae dog erindre, at vi have Sognecommuner, som have set til otte Gange saa mange Indvaanere som de smaa Kjøbstæder. Det forekommer mig dog i Virkeligheden at være at see med et mærkvardigt Blik paa Kjøbstadcommunernes Forhold, at ville tillægge en saadan ubetydelig brolagt Landsbyes Vedtægt en saa overveiende Betydning, som man gjør, i Sammenligning ikke alene med de store Sognecommuners Vedtæg-